

**18. Jan. 1974**

**FAKTA**

Dato:

18. Jan. 1974

Sidetæl:

Notes 73-74 bd 6 s. 97-100

Paris 18-1-74

Man siger flere gange  
dugligt til sig selv: hvis  
Jeg bare kunne forandre  
dette og dette i min til-  
værelse så ville alt blive  
bedre.  
Man ved meget præcist  
hvad man vil have for-  
andret, men at gøre det  
eneste skridt til at for-  
dage den er komplet  
umuligt. fordi at selvom  
den det ønsker disse foran-  
dringer så er de i forhold  
til den duglige tilværelse  
med dens stærke tryk  
så ulittet skilende den end  
er, så store - man ved hvad  
man har, man ved ikke  
hvad man får.  
Det er frygt for det u-  
visse.  
Man vil hellere leve i en  
illusorisk tryk end brude  
sig ud i det uvisse-  
-tryk.  
Jeg ville faktisk gerne holde  
om med at nyde det bedste  
og kvalmer mig, men man  
vil ikke brude sig ud i  
den usikkerhed det er meget  
usandsagtigt at have noget at  
sætte på, meget at beskæftige  
sine egne med.  
Jeg er dybt båret af at bo  
her i Saigny, men jeg vil  
møge ned til (af en hel  
mængde forskellige grunde)  
til byen til Danmark, og  
Jeg ønsker ikke hvor jeg

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ellers skal flygte mig her  
(Saget omkring eller Provence  
er en mulighed) så derfor  
bliver jeg hellere her i Kro-  
stalden end springer ud  
i det uvisse.

Og så den kunne jeg blive  
ved med oprensning af  
ting jeg gerne ville have  
forandret, men som jeg  
ikke fandt.

En af vanskelig bederne, for  
mig, ved at gøre forandrin-  
gen, nu er, at jeg ikke har  
gjort mig min situation i

alle dens bestanddele klar.  
Først og fremmest min  
situation som kunstner,  
fordi den kan gøre som man  
med alle situationens de-

-rige bestanddele.

Min kunstneriske situation  
er helt enkelt skilt og den  
-ne: Jeg beskæftiger mig  
hver dag med kunstneriske  
problemer i form af teoretiske  
og praktiske arbejde.

Det er fortrinsvis en be-  
-skæftigelse der alene om-  
-gør mig selv dens kom-  
-municative rækkevidde  
indad til og i forhold  
til beskæftigelses i kunstnerisk  
og om penge beskedent.

Min eksistens som kunst-  
-ner og mine produktive kends-  
alene af et jule.

Derfor kan det være lige-  
-gyldigt hvor jeg befinder.  
- mig i verden det har im-  
-men med flygtetse på kerne-

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

-fær af min virksomhed.  
Jeg stiller ofte mig selv  
spørgsmål om jeg føler  
det som et svær af mine  
Kommunikations ~~er~~ mulig-  
heder ikke er større.  
Det er et ret komplicert  
-ret spørgsmål som jeg  
ikke kan svare på  
Ja eller nej på de kommun-  
-ikations muligheder,  
så der er et lidt tvælkende,  
men jeg har en forholdsvis  
begrundet mistanke om at  
årsagen ikke nødvendigvis  
ligger i et behov for en  
større kommunikation,  
men i forføjelighed, i  
ønske om succes.  
Hele komplicert med at  
ville acceptere af hele ver-

-den. Der var man et preside  
sig at dette behov, dette  
ønske ikke eksisterer kun  
er væsentligt, så ville selv  
det at have mulighed for  
at beskæftige sig med  
kunst være en lille kommun-  
-tion, stor eller lille kommun-  
-ikation ville spille en  
væsentlig rolle.  
Der var i T.V. udvalgte at de  
-leden i T.V. mennesker den  
virkelig vise mennesker den  
kender man ikke for de  
er det ikke interessant i at  
blive kendt. Og - ja man ind-  
-regne at hvis jeg virke-  
-lig har en stor ambition  
så er det at kunne blive  
et virkelig vist menneske,  
ikke for vis dem mens øjn

Skuld, ikke for at føle mig  
kløge end andre, men alene  
for den fred det ville give  
at være niel der til hvor  
man intet ønsker for  
sig selv.  
Så vil man kunne fore-  
tage lige så mange foren-  
dringer det skal være for  
du inde bære de ikke an-  
skal om at det skal  
være en fremgang til det  
bedre, men faktisk foren-  
dringer uden at bære  
anden af den end hvad  
den er, nøjagtig andet - en  
forendring.

Paris

22-1-74.

Hvorfor er det mig?  
imod at male billeder?  
Selve male handlingen gi-  
-var mig en sansuel tilfreds-  
-stillelse, men de valg situa-  
-tion form og farve sætter mig  
i finder på falske fordi  
de kun kan begrundes  
Subjektivt, ikke som et  
axiom. Mulighed vil altid  
blive en abstraktion, en  
forestilling en illusion - al-  
-drig en realitet.  
Også form og farves færdens  
til sproget dannelse er mig  
imod, jeg ønsker at tingene  
skal være hvad de er  
og alene forendres ved den  
brug man gør af dem.